

[N. Chr. Christensen.]

dårlig samvittighed, fordi han i det ene øjeblik giver udtryk for, at det radikale venstre naturligvis tilslutter sig det kommunale selvstyre, men i samme øjeblik der fremsættes et konkret forslag, som vil værne dette selvstyre, så har det ærede medlem ikke noget som helst at have sin sympati i. I stedet for stiller det ærede medlem nogle begreber op om disse forskellige kommuners indbyrdes konkurrencemæssige forhold. Hvad kommer det dog sagen ved? Lad dem dog konkurrere med hinanden, hvis de har lyst; jeg troede ikke, det ærede medlem var blevet så bange for konkurrence, hverken i erhvervslivet eller kommunerne imellem.

Om det samme, nøjagtigt det samme synspunkt gælder retsforbundet, dette ejendommelige parti, som her gang på gang har givet udtryk for, at de vil have den størst mulige frihed, som i næsten alle sager undlader at stemme, undlader at tage standpunkt. Her kommer partiet pludselig og går ind for, at nøglen skal drejes om lørdag eftermiddag kl. 14. Jeg efterlyste, hvad motivet kunne være, og det ærede medlem hr. Hans Hansen (Rørby) havde fundet ud af, at vi måske skulle have valg på lukkeloven. Aldeles ikke, men jeg prøvede på, om man kunne få klarlagt retsforbundets motiver til at tage denne skarpe stilling imod den frie bevægelse indenfor handelen her i landet. Det er jo det, der sker ved dette forslag.

Må jeg så til slut gøre et par bemærkninger til den højtærede handelsminister. Jeg synes ikke, der er nogen som helst grund for den højtærede minister til at udøse eller gøre forsøg på at udøse sin sarkasme i forbindelse med lukkeloven. Den højtærede handelsministers indsats med hensyn til lukkelovens revision kan i hvert fald ligge på et meget lille sted; den højtærede ministers eneste indsats har været at sige ja til alle disse mange ændringer, som har været nødvendige for at prøve på at forbedre det lovforslag, den højtærede minister har lagt på rigsdagens bord. På sin sarkastiske, men ofte noget farlige måde — det kan være farligt at være sarkastisk — siger den højtærede handelsminister: venstre har ikke nogen særlig heroisk stilling her, det endte jo med en bagatel om, at kommunalbestyrelserne skulle have afgørelsen. Det er muligt, at det for den højtærede handelsminister er en bagatel, men det er ikke nogen bagatel for os.

Den højtærede handelsminister kom endvidere med nogle, jeg havde nær sagt verdenspolitiske udtalelser — den højtærede minister favner vidt — om, hvorledes Englands stilling var i denne forbindelse, og

udlagde mine udtalelser på en måde, som jeg ikke kan godkende. Den højtærede handelsminister glemte nemlig at sige, at baggrunden for den weekend bevægelse, man har i England, var et England, der var rigt, det var et England, der var et udpræget kolonirige. Nu er Englands kolonistyre brudt sammen, og nu skal englænderne selv til hjemme at søge at få produktionen i vejret.

Jeg advarer mod den letsindige tankegang, der går ud på, at man skal træffe de flest mulige foranstaltninger med hensyn til kortere arbejdstid, for følgen deraf vil uvægerligt blive, at produktionen bliver sat ned. Deri har det ærede medlem hr. Boeck-Hansen ret, selvom jeg synes, at det ærede medlems tale alligevel var lidt inkonsekvent, eftersom han jo gav det ærede medlem hr. Weikop tilslutning og ikke de synspunkter, som er fremført fra venstres side.

Jeg må fastholde disse synspunkter, også med hensyn til de betragtninger, der er gjort gældende overfor det kommunale selvstyre, og jeg vil gerne sige her, at hvis dette vort forslag — hvad det ser ud til — falder, må venstre i konsekvens af, at man ikke har villet give os nogen som helst håndsrækning med hensyn til det, som den højtærede handelsminister kaldte for en bagatel, stemme imod loven ved tredje behandling.

Weikop: Jeg forstod ikke rigtig det ærede medlem hr. Boye Meyers bemærkning om, at jeg havde talt så meget om købmændene i forbindelse med weekend og ikke nævnt håndværkere. Dertil vil jeg gerne sige, at de håndværkere, som har henvendt sig til udvalget, arbejder i bageri-, chokolade- og sukkervarevirksomheder, der ikke skal have weekend, og derfor var det naturligt, at jeg nævnte købmændene og medhjælperne i forbindelse med weekend. Jeg troede iøvrigt, at jeg glædede netop det ærede medlem hr. Boye Meyer ved at nævne købmændene, og jeg hørte også, at han bagefter holdt en lang tale, hvori han endog refererede købmændenes skrivelser. Jeg tror derfor, det har været ganske rigtigt, at jeg netop har nævnt købmændene og medhjælperne i forbindelse med weekend.

Når det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen siger, at det er med et hjertesuk, jeg har kapituleret overfor weekend kl. 14, vil jeg gerne dertil svare, at det er jo klart, at der i en gruppe kan være forskellige opfattelser af en ting, og det har der også været i vor gruppe om spørgsmålet weekend. Jeg ved ikke, om det er således indenfor venstres store gruppe, at man altid er enig,